

ULYSSIS ALDROVANDI PATRITII BONONIENSIS DEN DR OLOGIÆ,

Naturalis scilicet Plantarum Historiæ
de Arboribus

LIBER PRIMUS.

UNIVERSALIA PROLEGOMENA.

INTRODUCTIO O. M.

Auson. Idyl. 21. est. & non. **Horat. L. I. ep. 18.** **Claudian. in Nupt. Non Epi- zbal. 4.**

Qrande quidem onus, cui Milonianum vix sufficeret robur, numerosam, & perarduam Aldrovandæ methodi ad normam congestæ important eruditio[n]es. Debili[m]os illud ingenii mei artus tantæ nimis impares gravitati prorsus oppressisset, nisi efficacissimum, & lene virorum summæ auctoritatis me hujusmodi suscipiendam ad Provinciam coegisset, ac animasset Imperium. Ancipi[ti] duorum monosyllaborum adhuc harentem in bivio hinc lyricus me compellavit Vates *tu cede potentiis amici lenibus Imperiis*. Hincque Panegyristes Poeta, ut ingentem hanc sylvam animosus intrarem impulit.

*Non quisquam fruitur veris odoribus,
Hybleos latebris nec spoliat favos,
Si fronti caveat, si timeat rubos. Nec sudorifici mei me pœnituit assensus.*

Rectiores, magisque tutas procedendi opere in hoc Dendrologico semitas à nemino antehac fortasse tritas Médusæorum monstrorum immanniter latrantium absque pavore Iatria, sacra Themis, & Astræa liberali meipsum complexæ favore demonstrarunt. Hæ, apud quas herbariæ rei genialis meus amor longum per annos 50. curriculum s[ecundu]m divertit, (quia sylvas habitare Musarum in consortio illæ exdem non erubuerunt) Ethica humanæ vitæ præcepta arboreis floribus, foliis, librisque naturaliter inscripta ostenderunt, Physicaque ænigmata placidissimis à Poetis haud inutiliter exornata juxta votum Platonis in Diologo de voto, & non tam Græco, quam Latio, Italoque sub idiomate exarata lignorum per Caudices adducere docuerunt. Omnis demum generis eruditio[n]es à scientificorum quorumque doctrinibus monumentis diligentissime conquisitas, ut prosperæ fortunæ Ornamentum, adversæque refugium maximi Oratorum Tullii testimonio fierent, ipsarum arborum stipibus gloriose appen-

dere instruxerunt. Cumque nihil sciri exactè possit, (ut constans Peripatheticorum fert sententia) primarum causarum usque ad elementa diligenteri absque pervestigatione præhabita, in hac sciendi emensa latitudine inventu facile credidi illud optimum, cuius ignorantiam malitiei divitem pronunciavit Aristotelis Præceptor in Alcibiade secundo. Omnes præterea virorum ordines à maxima usque ad minimam intelligendi capacitatem alloquor. Unde notionum innumera quodammodo advocate argumenta rei pretium venit; ita ut vix inveniendum aliquem credam, eui nonnulli placitum sit, cuius gratia cætera diversis gnostibus gratificatura minimè sit improbaturus. Geponici, Seplesiarii, Architecti quicunque, & Materiarii contenti sint, vel educatione simplici arborum, vel compositione cognita, aut resolutione, & usu practico; Philosophique speculations formarum; Medicis alteratrices vires; Moralitates Ethicis, atque Politicis; Mystica, Hieroglyphicaque Poetis, & Oratoribus; Fabulas, superstitionesque serio explendas Polyhistoribus; Ceteraque consideranda curiosioribus ingenii relinquant. Hinc ergo à Rationalis, Naturalis, Mathematicæ, Ethicæ, atque civilis, nec non divinæ sapientiæ penitioribus penariis documenta Botanicis applicita negotiis haud avara manu deprendere studium invaluit, quæ sinceritatis saltem, & doctrinalis ordinis clarioris, & fructuosioris astimanda pretio ror. Dum enim contenditur sua scriptorum vissima castigatione mores componere, mentes chorus omnium amarum nemus. Horat. 2. ep. 3.

A à fru-